

In memoriam

RIKE OLIVIER

(1946 – 2007)

On the evening of June 28th 2007, Rike (Frederike) Olivier died in South Africa. She had worked at IFA for only one year, but it was thanks to her and her husband's Fanie Olivier arrival and their employment at the Adam Mickiewicz University that we were able to launch the South African Studies programme.

Rike was born in 1946 in Antwerp, Belgium. In the same year her father, Rob Antonissen, published a seminal work within the field of South African literary history – a history of literature entitled *Schets van den ontwikkelingsgang der Zuid-Afrikaanse letterkunde* (An outline of the development of South African literature). Thus began Rike's engagement with Africa. Soon after, her family moved to South Africa, where her father became professor at Rhodes University in Grahamstown and a few years later published *Die Afrikaanse Letterkunde van Aanvang tot Hede* (Afrikaans Literature from its Inception to the Present) (1955). It came as no surprise when Rike followed in her father's footsteps, studying Afrikaans, Dutch, German and English and obtaining a Bachelor of Arts degree in 1967. After that she gained further qualifications, all with distinction: she completed a second BA in Afrikaans en Nederlands in 1972 and a Higher Diploma in Librarianship in 1975, and in 1981 was awarded the degree of *Master of Arts* in Afrikaans and Dutch for her thesis *Vitalis en verteller: 'n ondersoek na aspekte van die romankuns van Gerard Walschap*; a study of the Flemish post-World War II novel ("le nouveau roman") as exemplified in the work of Belgian author Gerard Walschap.

After completing her BA degree, she left for the United Kingdom, where her activities included English teaching and work at the South African Embassy. In 1975 she returned to South Africa and Grahamstown, where she was appointed senior librarian at her *Alma Mater*. Later she was appointed bibliographer at the Institute for English Studies in Africa (1978) and worked first as graduate assistant and then as lecturer in the Department of Afrikaans and Dutch until 1987. From 1987 to 1991 she worked as lecturer at the University of the Witwatersrand in

Johannesburg, after which she became senior librarian at the University of Venda. In 1992 she was appointed senior lecturer at the Centre for African Languages, Arts and Culture at the University of Venda.

Upon her arrival in Poland Rike was busy completing a PhD thesis at the Rand Afrikaans University (now the University of Johannesburg) under the title *Middeleeuse konvensies en die dramatiese diskoers: 'n ondersoek na taalhandeling en gender as strukturele en interpretatiewe strategieë by drie Middelnederlandse tekste vir toneel: "Lanseloet van Denemerken," "Elckerlijc" en "Mariken van Nieumeghen."* Rike also translated Dutch literature into English – Jozef Van Hoeck, *Suspended sentence (Voorlopig vonnis)*, Johannesburg (1977) – and Afrikaans literature into English – John Miles, *Deafening silence (Kroniek uit die doofpot)*, Cape Town (1997) and Breyten Breytenbach, *A season in paradise ('n Seisoen in die paradys)*, New York (1997).

Under the names Rike Vaughan and Rike Olivier she reviewed new Afrikaans books (especially plays) in various South African magazines and newspapers, and regularly presented papers at international conferences within the fields of Dutch Philology, Comparative Literature and Feminism. She also published short stories in three collections, namely *Vrou: Mens Verhale deur vroue oor vroue* (Stories by women for women) (compiled by Corlia Fourie) Cape Town (1992), *Lugspieëlings* (Mirages) (compiled by Mycelie Pienaar) Randburg (1994) and *LyfSpel/Body Play* (compiled by Rachelle Greeff) Pretoria (1994).

In 2005 she was diagnosed with primary progressive aphasia (a neurological syndrome which erases semantic memory) and in January 2006 she returned to South Africa with her husband Fanie Olivier.

We shall remember Rike as a warm and ever cheerful person with a great sense of humour.

As colleagues we cherish her memory

In memoriam

RIKE OLIVIER

(1946 – 2007)

In de avond van 28 januari 2007 overleed Rike (Frederike) Olivier in Zuid-Afrika. Hoewel ze slechts een jaar aan de IFA werkte, was het dankzij haar verblijf aan de Adam Mickiewicz Universiteit, samen met haar man Fanie Olivier, dat het Zuid-Afrikaanse programma van start kon gaan.

Rike werd in 1946 in Antwerpen, België, geboren. In hetzelfde jaar publiceerde haar vader, Rob Antonissen, *Schets van den ontwikkelingsgang der Zuid-Afrikaanse letterkunde*, een literatuurgeschiedkundig werk in het Nederlands, dat heel belangrijk was voor de Zuid-Afrikaanse literaire historiografie. Daarmee begon haar verbintenis met het Afrikaans. Al vlug vertrok de familie naar Zuid-Afrika, waar haar vader aangesteld werd als professor aan de Rhodes Universiteit (Grahamstown), waar hij na enkele jaren, in 1955, *Die Afrikaanse Letterkunde van Aanvang tot Hede* (De Afrikaanse Literatuur van het Begin tot Nu) publiceerde. Het was dan ook geen verrassing dat Rike in de voetsporen van haar vader trad. Zij studeerde Afrikaans, Nederlands, Duits en Engels en behaalde in 1967 haar *Baccalaureus Artium*. Ze bleef haar studies verder zetten, en slaagde in al haar ondernemingen cum laude: een tweede B.A. in Afrikaans en Nederlands in 1972, een Hoger Diploma in het Bibliothecarisambt in 1975, tenslotte verkreeg ze in 1981 de titel *Magister Artium* in Afrikaans en Nederlands met haar werk *Vitalis en verteller: 'n ondersoek na aspekte van die romankuns van Gerard Walschap* – een studie van de Vlaamse naoorlogse modernistische roman ("le nouveau roman") waarvan de Belgische auteur Gerard Walschap een van de exponenten was.

Na het verkrijgen van haar B.A. vertrok Rike naar Groot-Brittannië waar ze onder meer Engels gaf en voor de Zuid-Afrikaanse ambassade werkte. In 1975 keerde ze terug naar Grahamstown in Zuid-Afrika waar ze als hoofdbibliothecaris aan haar *Alma Mater* werd aangesteld. Later werd ze als bibliograaf in het Institute for the Study of English in Africa (Instituut voor de Studie van Engels in Afrika) (1978) en werkte eerst als academisch assistent en daarna als docente in het Departement

voor Afrikaans en Nederlands tot 1987. Van 1987 tot 1991 was ze docente aan de Witwatersrand Universiteit te Johannesburg, waarna ze hoofdbibliothecaris aan de Venda Universiteit werd. In 1992 werd ze aangesteld als wetenschappelijk hoofdmedewerker in het Centrum voor Afrikaanse Talen, Kunst en Cultuur aan de Venda Universiteit.

Toen Rike naar Polen kwam, stond ze op het punt om haar doctoraat aan de Rand Afrikaans Universiteit te voltooien met als titel: *Middeleeuse konvensies en die dramatiese diskoers: 'n ondersoek na taalhandeling en gender as strukturele en interpretatiewe strategieë by drie Middelnederlandse tekste vir toneel: "Lanseloet van Denemerken," "Elckerlijc" en "Mariken van Nieumeghen."* Ze vertaalde ook Nederlandse literatuur naar het Engels - Jozef van Hoeck, *Suspended sentence (Voorlopig vonnis)*, Johannesburg (1977) - en Afrikaanse literatuur naar het Engels - John Miles, *Deafening silence (Kroniek uit die doofpot)*, Kaapstad (1997), Breyten Breytenbach, *A season in paradise ('n Seisoen in die paradys)*, New York (1997).

Onder de naam Rike Vaughan en Rike Olivier publiceerde ze boekbesprekingen van nieuwe Afrikaanse literatuur (vooral toneelstukken) in verschillende Zuid-Afrikaanse tijdschriften en kranten, ze hield regelmatig lezingen op internationale conferenties op het gebied van Nederlandse filologie, comparatieve literatuur en feminisme. Ze publiceerde ook korte verhalen in drie bundels: *Vrou : Mens Verhale deur vroue oor vroue* (Verhalen voor vrouwen door vrouwen) (samengesteld door Corlia Fourie) Cape Town (1992), *Lugspieëlings* (Luchtspiegelingen) (samengesteld door Mycelie Pienaar) Randburg (1994) and *LyfSpel/Body Play* (samengesteld door Rachelle Greeff) Pretoria (1994).

In 2005 werd bij haar gevorderde afasie (een neurologisch syndroom dat het semantische geheugen uitwist) vastgesteld, en in januari 2006 keerde ze met haar echtgenoot Fanie Olivier terug naar Zuid-Afrika.

We zullen ons Rike altijd herinneren als een heel warme en goedlachse vrouw met een geweldig gevoel voor humor.

Als collega's koesteren we haar in herinnering

In memoriam

RIKE OLIVIER

(1946 – 2007)

Gedurende die aand van 28 Junie 2007 sterf Rike (Frederike) Olivier in Suid-Afrika. Sy het net vir 'n jaar by IFA gewerk, maar dit was danksy haar en haar man Fanie Olivier se aankoms en hulle aanstelling aan die Adam Mickiewicz-Universiteit dat ons in staat was om die Suid-Afrikaanse program van stapel te stuur.

Rike is in 1946 in Antwerpen, België gebore, dieselfde jaar wat haar vader, Rob Antonissen, 'n invloedryke werk publiseer oor die geskiedenis van Suid-Afrikaanse letterkunde, *Schets van den ontwikkelingsgang der Zuid-Afrikaanse letterkunde*, 'n belangrike bron in die Suid-Afrikaans literêr-historiese studies. Hiermee het Rike se verbintenis met Afrika begin. Kort voor lank vertrek die familie na Suid-Afrika, waar haar vader 'n professor aan die Rhodes-Universiteit (Grahamstad) word, waar hy na 'n paar jaar *Die Afrikaanse Letterkunde van Aanvang tot Hede* (1955) publiseer. Dit was dan ook nie vreemd nie dat sy in haar vader se voetstappe volg en in die tale (Afrikaans, Nederlands, Duits, Engels) studeer en haar eerste graad (*Baccalaureus Artium*) in 1967 behaal. Daarna verwerf sy verdere kwalifikasies, alles *cum laude*: BA (Honneurs) in Afrikaans en Nederlands (1972) en 'n Hoër Diploma in Biblioteekkunde (1975). In 1981 verwerf sy die *Magister Artium* in Afrikaans en Nederlands toegeken op grond van haar studie *Vitalis en verteller: 'n ondersoek na aspekte van die romankuns van Gerard Walschap* – 'n studie van die Vlaamse post-Tweede Wêreldoorlogse roman ("le nouveau roman") en die Belgiese outeur, Gerard Walschap, as 'n verteenwoordiger van dié tyd.

Na haar BA-graad gaan werk en woon sy later in die Verenigde Koninkryk. Sy werk onder andere by die Suid-Afrikaanse Ambassade en as 'n Engels-onderwyser, maar keer in 1975 na Suid-Afrika en Grahamstad terug waar sy in 'n senior biblioteekpos by haar *Alma Mater* aangestel word. Sy word later aangestel as bibliograaf by die Instituut vir Engelse Studie in Afrika (1978), is 'n nagraadse assistent in die Departement van Afrikaans en Nederlands en word aangestel as lektor waar sy tot 1987 sou bly. Vanaf 1987 tot 1991 is sy verbonde as lektor aan die

Departement van Afrikaans en Nederlands aan die Universiteit van die Witwatersrand, Johannesburg, word daarna senior bibliotekaresse by die Universiteit van Venda, en in 1992 word sy aangestel as senior lektor aan die Sentrum vir Afrikatale, Kuns en Kultuur aan die Universiteit van Venda.

Met haar koms na Pole is Rike besig met die afhandeling van 'n PhD-studie aan die Randse Afrikaanse Universiteit (nou Universiteit van Johannesburg) met die titel *Middeleeuse konvensies en die dramatiese diskoers: 'n ondersoek na taalhandeling en gender as strukturele en interpretatiewe strategieë by drie Middelnederlandse tekste vir toneel: "Lanseloet van Denemerken," "Elckerlijc" en „Mariken van Nieumeghen."* Rike het ook Nederlandse letterkunde na Engels vertaal - Jozef van Hoeck, *Suspended sentence (Voorlopig vonnis)*, Johannesburg (1977), asook Afrikaanse letterkunde - John Miles, *Deafening silence (Kroniek uit die doofpot)*, Kaapstad (1997) en Breyten Breytenbach, *A season in paradise ('n Seisoen in die paradys)*, New York (1997).

Onder die name Rike Vaughan en Rike Olivier resenseer sy nuwe Afrikaanse boeke (veral dramas) in 'n groot aantal Suid-Afrikaanse tydskrifte en koerante, en lewer gereeld referate by internasionale kongresse rondom die Nederlandistiek, vergelykende literatuurwetenskap en feminisme. Sy publiseer ook kortverhale in drie versamelbundels: *Vrou : Mens Verhale deur vroue oor vroue* (samest. Corlia Fourie) Kaapstad (1992), *Lugspieëlings* (samest. Mycelie Pienaar) Randburg (1994) en *LyfSpel/Body Play* (samest. Rachele Greeff) Pretoria (1994).

In 2005 word sy gediagnoseer met primêre progressiewe afasie ('n breinaandoening wat die semantiese geheue uitwis) en in Januarie 2006 keer sy saam met haar man Fanie Olivier terug na Suid-Afrika.

Ons sal Rike as 'n baie gesellige en altyd vrolike mens met 'n groot sin vir humor onthou.

As kollegas koester ons dankbare herinneringe aan haar